

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Anisji Pillerové a soudkyň JUDr. Blanky Chlostové a JUDr. Zuzany Hřkové ve věci žalobce : **WIC Prague s.r.o., IČ: 29059577**, se sídlem nám. Curieových 43/5, Praha 1, zast. JUDr. Jiřinou Lužovou, advokátkou se sídlem Dušní 22, Praha 1, proti žalovaným : **1) LORINFAJ s.r.o., IČ: 25735268**, se sídlem Maiselova 60/3, Praha 1, **2) L. H., nar. xxx**, bytem xxx xxx xxx, xxx, oba zast. JUDr. Janou Dvořákovou Závodskou, advokátkou se sídlem Dukelských hrdinů 23, Praha 7, **o zaplacení 196.706,12 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaných proti rozsudku pro uznání Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. srpna 2012, č.j. 19C 62/2012-22,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o věci samé **p o t v r z u j e**, ve výroku o nákladech řízení se **m ě n í j e n t a k**, že jejich výše činí 58.058,50 Kč, jinak se i v tomto výroku **p o t v r z u j e**.

Žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení 22.316,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřiny Lužové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem vydaným jako rozsudek pro uznání uložil soud I. stupně žalovaným povinnost uhradit žalobci 196.706 Kč s 0,05 % úrokem z prodlení denně za dobu od 17.11.2011 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I) a dále povinnost nahradit žalobci náklady řízení v částce 57.660,- Kč k rukám právního zástupce

žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II). Soud I. stupně rozhodoval rozsudkem pro uznání, neboť žalovaní se ve stanovené 30denní lhůtě k žalobě nevyjádřili, přestože byli o následcích své nečinnosti poučeni, soud I. stupně proto postupoval podle § 153a odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 114b odst. 5 o.s.ř. a na základě fikce uznání žalobou uplatněného nároku žalobě v plném rozsahu vyhověl. Výrok o nákladech řízení odůvodnil ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. a ve věci plně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plném rozsahu včetně zaplaceného soudního poplatku.

Proti tomuto rozsudku podali oba žalovaní včas odvolání, v němž namítli, že ve věci rozhodoval věcně nepřislušný soud I. stupně, neboť žalobou požadoval žalobce zaplacení částky 196.706,12 Kč s příslušenstvím a jednalo se o spor mezi podnikateli při podnikatelské činnosti z obchodního závazkového vztahu ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 písm. r/ o.s.ř., věc tedy měla být v I. stupni projednána Městským soudem v Praze. Věcnou příslušnost je přitom soud povinen zkoumat kdykoli za řízení. Žalovaní navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc postoupil věcně příslušnému soudu I. stupně.

Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku jako správného s tím, že krajské soudy rozhodují jako soudy I. stupně ve věcech obchodních spory z právních vztahů mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti a je nerozhodné, zda se tento právní vztah řídí příslušnými ustanoveními občanského nebo obchodního zákoníku, rozhodující je, že se vztah týká jejich podnikatelské činnosti. Je tedy třeba, aby byly kumulativně splněny obě podmínky. V projednávané věci byla sice smlouva uzavírána mezi podnikateli, avšak pořádání akce „Svatba žalovaného č. 2“ a její úhrada nijak nesouvisí s podnikáním a podnikatelskou činností prvního žalovaného a jediným logickým důvodem, proč byla smlouva uzavřena s prvním žalovaným namísto druhého žalovaného, je vnitřní provázanost žalovaných, neboť statutárním orgánem prvního žalovaného je matka druhého žalovaného a společníky jeho příbuzní. První žalovaný však podniká v oblasti prodeje jantarových šperků a granátů a zprostředkovává obchody mezi ČR a Albánií, předmětný spor tedy nijak nesouvisí s podnikatelskou činností prvního žalovaného.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek podle § 212 a § 212a o.s.ř. jen z hledisek uvedených v § 205b o.s.ř. a § 205 odst. 2 písm. a/ o.s.ř. a z hlediska skutečností a důkazů, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání. Žalovaní namítají, že rozhodoval věcně nepřislušný soud I. stupně a to s odkazem na § 9 odst. 3 písm. r/ o.s.ř. s tím že se ve věci jedná o spor mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti z obchodního závazkového vztahu, v němž peněžité plnění převyšuje 100.000,- Kč. Podle § 9 odst. 3 písm. r/ o.s.ř. rozhodují krajské soudy jako soudy I. stupně v obchodních věcech spory mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti z dalších obchodních závazkových vztahů včetně sporů o náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení s výjimkou sporů uvedených v tomto ustanovení bod 1-6 o.s.ř. Podmínkou pro věcnou příslušnost krajského soudu jako soudu I. stupně je tedy, aby se jednalo o spor mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti. V projednávané věci jde sice o spor mezi podnikateli, alespoň pokud se jedná o spor mezi žalobcem a 1. žalovaným, ale spor se nijak netýká podnikatelské činnosti prvního žalovaného. Smlouva byla uzavřena mezi žalobcem a prvním žalovaným za účelem uspořádání svatby a s tím souvisejících služeb pro druhého žalovaného, který je společníkem prvního žalovaného, předmětný spor tedy nesplňuje podmínku, aby se jednalo o spor vzniklý mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti. Za této situace není k projednání věci věcně příslušný krajský soud jako soud I. stupně, nýbrž okresní (obvodní) soud. Odvolací soud shledal, že ve věci byly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně příslušný soud I. stupně, o věci nerozhodoval vyloučený soudce a soud I.

stupně byl správně obsazen, jakož i to, že předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání, uvedené v § 153a odst. 3 o.s.ř. byly v projednávané věci splněny, neboť žalovaní byli řádně vyzváni, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne podání odporu proti platebnímu rozkazu k věci samé vyjádřili, žalovaní ve třicetidenní lhůtě ode dne 9.7.2012, kdy podali odpor proti platebnímu rozkazu, se k žalobě nevyjádřili, soud I. stupně proto zcela správně postupoval podle § 153a ve spojení s § 114b odst. 5 o.s.ř. a rozhodl rozsudkem pro uznání. Soud I. stupně měl důvodně za to, že žalovaní nárok, který je proti nim žalobou uplatňován, uznal a jedná se o věc, v níž lze rozsudek pro uznání vydat.

Odvolací soud proto postupoval podle § 219 o.s.ř. a napadený rozsudek jako správný potvrdil a to včetně výroku o nákladech řízení, který doznal změny pouze z hlediska výše nákladů řízení, která byla stanovena podle § 3 odst. 1 bod 7 ve spojení s § 16 odst. 2 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 39.250,- Kč, k níž byly připočteny dvě náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl.č. 177/96 Sb.) a DPH ve výši 21% v částce 8.368,50 Kč tak, že celková výše nákladů řízení činí částku 58.058,50 Kč.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř., žalobci vznikly v odvolacím řízení náklady na právní zastoupení advokátem, jejichž výše byla stanovena podle § 3 odst. 1 bod 7 ve spojení s § 16 odst. 2 vyhl.č. 484/2000 Sb. částkou 39.250,- Kč, která byla podle § 18 odst. 1 vyhl.č. 177/96 Sb. snížena o 50%, neboť právní zástupce žalobce učinil v řízení pouze jeden úkon, na částku 19.625,- Kč, k níž byla připočtena jedna náhrada hotových výdajů ve výši 300,- Kč a DPH 21% ve výši 2.391,- Kč tak, že výše nákladů odvolacího řízení činí částku 22.316,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku j e dovolání přípustné pouze za podmínek § 237 o.s.ř. a l ze jej podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

V Praze dne 18. dubna 2013

JUDr. Anisja P i l l e r o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. D. H., DiS.